

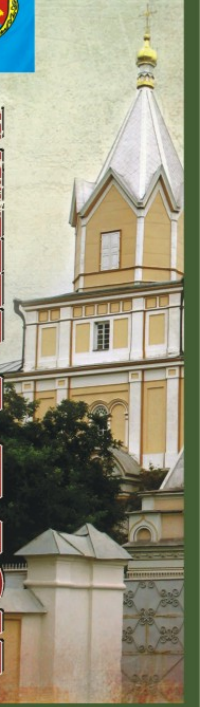
ТУРИСТИЧНІ
МАРШРУТИ
КРАЮ

Корецький жіночий
Святий-Троїцький
монастир

КОРЕЦЬЩИНА

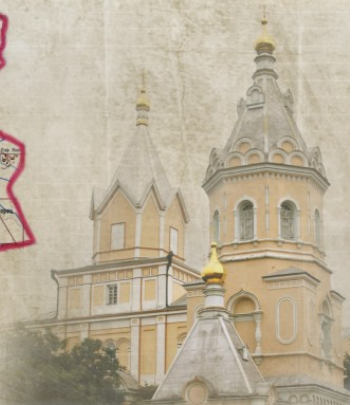

Гостям міста:

Міський код по області	03651
Автовокзал	251
Таксі	2-11-41
Ресторан "Рікоз"	2-16-12
Кафе:	
"Вітек"	
пл.Київська, 9	2-11-66
"Черніве"	
вул.Б.Хмельницького,1а	2-12-18
"Катруся"	
вул.Київська,115а	2-11-41
"Леон"	
вул.Київська,63а	2-20-54
"Мрія"	
вул. Київська, 28	2-27-66
"Куртаж"	
вул. Володимирська,9	2-16-77
Перукарні:	
"Мрія"	
вул. Київська, 61	2-17-04
"Анастасія"	
вул. Київська,73а	2-23-51
Історичний музей	
вул Київська, 45	2-27-37
Фотосалон	
вул.Б.Хмельницького,1	2-17-04
Районна поліклініка	
вул.Володимирська,14	2-10-31
Аптеки:	
Вул.Київська,55	2-12-24
Вул.Київська, 124	2-18-29
Редакція газет	
"Вісті Корецьчини"	
пл.Київська, 5	2-19-19
Довідкове бюро	09

ТУРИСТИЧНА КАРТА
КОРЕЦЬКОГО РАЙОНУ

Місто Корець вперше згадується в 1150 р. у Київському літописі в зв'язку з походом великого Київського князя Ізяслава під час міжусобної війни з володимиро-суздальським князем Юрієм Довгоруком. З 1380 року місто належало впливовому князю Федору Острозькому, який на місці старого городища звелів звести добре укріплений замок. Вже з 15 ст. містечко належало князям Корецьким, які володіли ним до 1651 року, коли їх останній представник роду помер не залишивши нащадків. Невдовго Корець переходить до Ліпчинських, потім до Чарторийських. При останньому представникові цього роду Йозефу Чарторийському в кінці 18 ст. Корець став в один ряд з найкращими містечками краю.

Фото з альбому Н.Орди.

Піднесенню міста сприяло будівництво першої на території України фарфоро-фаянсової мануфактури. Відомо, що в 1793 році тут працювало більше тисячі працівників під керівництвом майстрів братів Мезерів. Корецька порцеляна, за свідченнями сучасників, нічим не поступалась саксонській і була кращою за віденську. Це були перші порцелянові вироби саме українського виробництва. На них ставилась власна заводська марка напис "Korec", виконаний від руки золотом, що, до речі, теж було першою торговою маркою, яку почали застосовувати в Україні.

Вигідна мануфактура приносила господарю великі прибутки, але в кінці 1796 року пожежа знищила підприємство разом з усім його майном. Запросивши в 1804 році на посаду директора фабрики севрського майстра Мєро, Чарторийський намагався повернути славу корецької порцеляни.

*Вироби Корецької
фарфоро-фаянсової
мануфактури.*

Однак, після смерті Й. Чарторийського виробництво занепало і в 1831 році закрилось. Нині зразки посуду можна зустріти в музеях Москви, Санкт-Петербурга, Львова, Лейпцига, Парижа, Варшави та інших великих міст.

Корецькі краєвиди

Корецькі краєвиди.

Після третього поділу Польщі Корець став водосним центром Новоград-Волинського повіту Волинської губернії, поступово втрачаючи своє господарське і торгівельне значення.

Зараз Корець являє собою невеличке провінційне містечко, районний центр на східній околиці Рівненської області. Її туристичний маршрут розпочнемо з мальовничого містечка Корець, яке розташоване на трасі Київ - Чоп за 65 км від обласного центру міста Рівне. Межує: на сході з Новоград-Волинським районом Житомирської області, на півдні - з Славутським районом Хмельницької області, на заході з Голдаським районом та на північному сході з Березнівським районом Рівненської області.

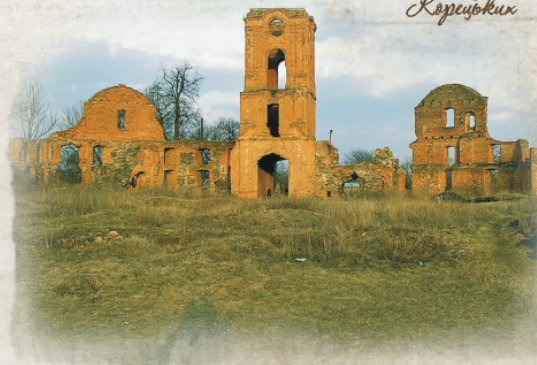
Незвичайний по своїй красі ландшафт створила природа в цьому містечку. З півдня на північ несе свої води тихошпінний Корчик - річка, яка на перший погляд слабосильна, але дуже наполеглива. Завдячуючи цій своїй властивості, серед пагорбів і підвищень за багато років створила живописний каньйон з більш високим кам'яним правим берегом.

Міст через річку Корчик, зруйнований фашистами в 1943 році.

Головною історико-архітектурною пам'яткою Корця вважаються руїни старого замку. Заснований на цьому місці ще Острозькими дерев'яний замок волинський воевода Богусь Корецький в першій половині 16 ст. укріпив мурами. Їх руїновані фрагменти, складені з величезних валунів, добре видно біля південно-західного підніжжя замку. Зі сторони материка фортеця була оточена глибоким ровом. Через цей рів вів до будови підземний міст.

Замок князів Корецьких

Руїни замку в 20 ст.

Замок князів Корецьких. Фото 20-х років ХХ ст.

Пізніше замок істотно перебудовувався. Остання, найбільша перебудова була здійснена в 1780-ті роки князем Чарторайським в результаті чого замок набув рис палацевого комплексу.

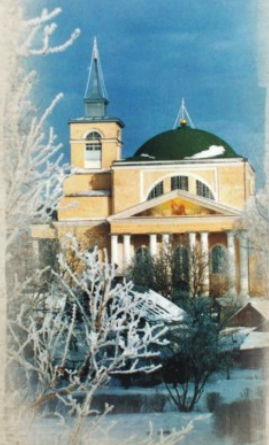
Залишки зовнішніх кам'яних стін цього замку дійшли до наших днів.

З того часу зберігся і чотирьохарковий кам'яний міст, який з'єднував будову з містечком. Зараз подібні мости збереглися тільки в Кам'янці-Подільську та в селі Пулавів, Волинської області. В 1832 році цей дерев'яно-кам'яний комплекс постраждав від пожежі, після чого більше не відбудовувався. В 1919 році годішнім господарем замку Биньським була здійснена спроба відбудови та на це зібракло кошти.

На північ від замку, майже впритул до головної вулиці міста, стоїть Миколаївська церква, збудована в 1834 році в стилі класицизму за заповітом Ю. Чарторайського.

Свято-Миколаївська церква

Свято-Миколаївська церква, 1834р.

В основі композиції її плану лежить типова для волинського культового будівництва трихрестовна структура з дещо розширеною та підвищеною середньою, або центральною частиною. В 1844 році в храм було встановлено іконостас, а в 1860 році горішке місце і жуповани.

Біля Миколаївської церкви знаходиться добре збережений малий палац Ю. Чарторийського, збудований ним в 1788 році з наміром надати цій будові світського характеру на протвугу просторово ізоляваному розтапу-ванню старого замку. Широкий покатий партер об'єднує двоповерхову будівлю з головною вулицею Корця.

Малий палац Чарторийського. Фото 20-х років XX століття

Малий палац Й. Чарторийського.

Навпроти малого палацу видно будівлю келій Воскресеського монастиря.

С невідтверджені документально свідчення, що в 1064 році ігумен Києво-Печерського монастиря Варлаам закликав на цьому місці жіночий монастир Благочиниці Пресвятої Богородиці, який був зруйнований татарями в 1242 році. Вони збудовані в 1764-1767 р. в стилі пізнього бароко. Належали коптньому Воскресеському монастирю отців василіян. Споруда зараз реставрується за участі Свято-Троїцького монастиря.

Свято-Воскресеський монастир.

На лівому березі р. Корця, на невеличкому підвищенні розмістився прихордський костел св. Антонія.

Костел на цьому місці був заснований князем Корсаким ще в 1533 році. В 1706 році споруду було оздоблено декором в стилі бароко, а в 1916 році повністю перебудовано. В південній частині розміщений вхід і дзвіниця з арками для дзвонів. Костел орієнтований автарною частиною на захід. Основний об'єм доповнений часоверною, покритою куполом. Нині діючий.

Костел св. Антонія

Костел св. Антонія. 1533р.

Внутрішній вигляд храму

Найбільшим архітектурним ансамблем м. Корця є жіночий Свято-Троїцький монастир. Він задумувався в 1620 році як францисканський скитатор. Як відзначалося вище в 1831 р. через польське антиросійське повстання будівлю у католицькі громади вилучено й передано православній громаді. Для надання коптньому костелу православних рис в другій половині 19 ст. його західний фасад налітворюється дерев'яною баштою з високим шатром, а в східній частині над середнім нефом формується обманний четверик з п'ятьма главами, неспоротно дрібними в співвідношенні з об'ємом усього храму.

Свято-Троїцька церква

Свято-Троїцька церква, 1620р.

Корсаківський жіночий Свято-Троїцький монастир

Корсаківський жіночий Свято-Троїцький монастир (1620р.)

Ансамбль складеться з Троїцької церкви, Теплої (літньої) церкви Іоанна Предтечі, келій і калібрної дзвіниці. Вже прозігом століть Корсаківський монастир не тільки прикрашає, а й служить для віруючих іконою зплення благодатна ікона Божої Матері "Споручниця гірських", яка в 1622 році була передана монастирю Яном Карпом Корсаким, як православна святиня. З дивного Вавилоу потрапила ця ікона звидки князю Самійлу Корсакі, який володав із суздальською Туреччиною. Церква вказує, що саме до цієї ікони молилася Марія Спеліська, після чого й була прощені всі гріхи, і вона була причислена до лона святих. Ця чудотворна ікона святиня корсаківської землі.

Благодатна ікона Божої Матері "Споручниця гірських"

Могила Г.О. Андрю-Оплівної (1808-1888рр.)

Корцем і монастирем пов'язані останні роки коханої Пушкіна Анни Оленівної-Андрю, яка після смерті чоловіка оселилась недалеко біля міста в селі Середня Дерезя. Оплівна подарувала місцевому монастирю землі, допомагала своїм коштом утримувати сирітський притулок для дівчаток. За її заповітом похована територія Корсаківського жіночого монастиря.

Напроти монастиря можна спостерігати будову кілки XVIII ст. Зараз там можна ознайомитись експозицію Корсаківського районного історичного музею.

Корсаківський музей

Корсаківський районний історичний музей

Зал історії районного музею.

Роки даві в сторону Києва біля дороги видіється дерев'яна церква св. Георгія. Дата побудови не з'ясована. Відомо, що поновлена вона була в 1877 році. Церква знаходиться на території центрального міського кладовища.

Церква св.Георгія. XVIII ст.

На території району крім українських поховаль є поховання польських, німецьких та єврейських громад та захоронення на місці масових вбивств євреїв в роки Великої Вітчизняної війни.

Захоронення євреїв в с. Козак

Цілітов до завершення туристичний маршрут по пам'ятних місцях цього міста Корсаків. Прийма та цікава подорож по історичних місцях завершується не менш приємною і вартує різноманітним кухонь ресторану "Рікс".

Рікос

Торгово-ресторанний комплекс "РІКОС"

Тут вас зустрінуть лагідною посмішкою мамі і вправні кухарі, які запропонують Вам вишукані корецькі різноманітні борщі по-українськи, вареники з картоплею, вишнями, сиром, капустою, а різноманітні напої вгамують спрагу подорожувачого.

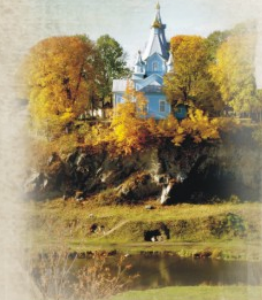
На території села, ніби виринувши з гранітної скелі, піднімається дерев'яна Кузьмо-дем'янаська церква, збудована в 1897 році на місці націаруїнованої.

Великий зал "РІКОС"

Після чудово проведеного часу Ви можете зупинитись на відпочинок в місцевому готелі "Півнячий".

На захід від м. Корець знаходиться село Новий Корець (центр сільської Ради). Воно відоме в літописах ще в домон-гольський період і славиться не тільки своїм незвичайним природним ландшафтом, а й вражає своєю самобутньою архітектурою.

Церква Кузьми і Дем'яна с.Н.Корець.

Споруда вважається найгарнішою серед місцевих церков, адже стоїть вона на розломі Волинського кристалічного щита, який вийшов на поверхню берега річки Корчик і кристалічна порода здіймається 20-ти метровою висотою над берегом.

Ості села зможуть також оглянути дерев'яну церкву Параскеви-П'ятниці, яка побудована в 1911 році і є пам'яткою архітектури.

Церква Параскеви-П'ятниці

Церква Параскеви-П'ятниці с.Н.Корець, 1911р.

На території кладовища в с. Новий Корець знаходиться Свято-Іллінська церква, що датується 1595 роком. Церква дерев'яна, представляє собою архаїчний тип дерев'яного храму, невелика прибудова з заходу пізнішого походження. Великий зруб зберіг давню конструкцію покриття з вигляди рубленого чотиригранного шпата з пологими скатами без верхнього освітлення.

Покривля церкви облаштована металевими листами.

Свято-Іллінська церква

Свято-Іллінська церква с. Н.Корець, XVII ст.

Славиться Новий Корець і своїми пам'ятками археології. На околиці села знаходиться найбільша в області група курганних могильників періоду часу Любичелі фольклору зможуть бути присутніми на обрядових дійствах, відтворених фольклорним колективом с. Новий Корець (керівник Л.Кічановська), який понад 20 років вивчає народні традиції і популяризує їх серед краю. Це традиційне свято Івана Купала, календарно-обрядове свято та народні гуляння.

Фольклорно-етнографічний колектив с. Н.Корець.

В 22-х км на захід від Корця знаходиться село Великі Межиріччя (до 1965 року Межиріччя) - центр сільської Ради.

Перша писемна згадка 1544 рік, коли село входило у володіння князів Корецьких. 18 лютого 1605 року король Сигізмунд III дарував Межиріччям Мгалдебурзьке право. На початку ХУІІ століття в Великих Межиріччях було споруджено замок, який був укріплений кам'яними стінами і обнесений земляними валами. Пізніше, в 1650 році, містечко став власністю волинських магнатів Любомирських, які заснували тут римо-католицький колегіум ордену св. Антонія. Будівництвом керував польський архітектор Войцех Девартович.

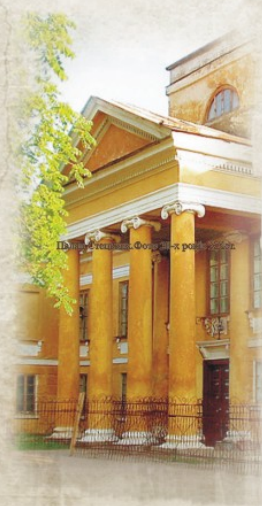
Храм в стилі бароко. Біля західного будинку колегіум зберігався двоповерховою прибудова парівської школи, на першому поверсі якої був екскурсійний зал, а на другому бібліотека.

Костьол Святого Антонія в

Костьол Святого Антонія в с. В. Межиріччя, 1703р.

В селі також знаходиться колишній палац Степцьких. Побудований в 1789 році Домініком Мерпіні- архітектором Рети Посполитої.

Палац Степанчук в с. В. Межиріччя, пам'ятка архітектури кінця ХХ ст.

В центральній частині знаходиться головний двоповерховий корпус, по боках філіали. Раніше біля палацу була невелика штучна водойма і перший на Волині ботанічний сад (1793-1800 рр).

Зараз в приміщенні діє будинок-інтернат для дітей з малозабезпечених сімей.

В селі діє Петро-Павлівська дерев'яна церква пам'ятка архітектури, яка побудована в 1848 році.

З ХУІ ст. до поч. ХХ ст. Межиріччя були містом.

Це село ще дізнає вам, що на його території є унікальне природне явище це артезіанський колодезь. Його підлога крижана вода неперервним потієм фонтанує із надь землі і наповнює своєю життядайною силою все живе навкруги.

Щоб краще ознайомитись з пам'ятками архітектури Кореччини, то з Великих Межиріччя подорожувати слід до села Невірків, яке знаходиться в 5-ти км Невірків (центр сільської Ради).

Перша писемна згадка 1463 рік. В селі діє Свято-Параскевська церква, яка побудована на початку ХІХ ст. Славиться село Невірків і пам'яткою архітектури - це Домініканський колегіум, який побудований в 1807 році Яном Степцьким, на місці старого дерев'яного храму, при домініканському монастирі. Про це свідчить напис на польській мові "З дерев твоїх, Боже, жертвує тобі Ян Степцький, 1807р." Храм знаходиться в центрі села. В 1832 році монастир було закрито, а храм було перетворено на приходський колегіум-фору. Будова має яскраво виражені класичні риси.

Невірків славиться, як батько волинських містечок, чудовим парком, який заслав відомий в краю майстер Д.Міклер (Маклер).

Костьол

Костьол в с. Невірків, 1807р.

Невірків туристичний шлях лежить до села Шекіччя, але подорожувачим можна зробити зупинку на ставку с. Дивесь, в якому водяться річкові і ставкові риби: карась, звичайний і дзеркальний карп, щука, окунь та ін.

При в'їзді в с. Шекіччя, справа від дороги, можна побачити дерев'яний вітряний млин. Цей тип млинів широко побутував в минулому столітті на Волині.

Час не збавляно йде вперед, все змінилося і будівні вітри пошматували обшукі млини, сгнили гоним карасом вітряна, заросла стежляна до цього "трудівника".

Млин

Вітряний млин в с. Шекіччя.

Для тих, хто цікавиться природою українського Полісся пропонуємо проїхати в північному напрямі в бік села Устя. По дорозі обов'язково заїхайте до Морозівки та Гончківки. Крім чудових природних краєвидів у туристів є унікальна можливість побачити величезні поклади сірого граніту.

Кар'єр біля с. Гончківки.

над р. Случ

Мальовничі місцевості над р. Случ.

В місці впадіння тихогоплинного Корчики в стрімку з кам'янистими берегами Случ розкинулося с. Устя. Кожен подорожувачий зможе помилуватися неповторними ландшафтами, де по чергу спостерігаються то заповідні ліси, то стрімкі плеса зраз неглибокої, та від того не менш чарівної Случі, де вдалений рибалка завжди може похвалитися спійманим різноманітним риба, лобителі „тихого полювання” зможуть повернутися з лісу з повними кошиками грибів та ягід.

Щедрі дарки лісу.

-12-

Любителів народних промислів варто звернути увагу на села, які пролягли в напрямку Великої Клецьки. Ви побачите в місцях, де кувались мечі харалужки - це села Запілля та Харалуг. Вони були заселені вже в УІ-У ст. до н.е. В 1974 році археолог Л.І. Крушинський (м. Львів) розкопав в районі Харалуга поселення скіфського періоду. В урочищі Куг знайдені предмети побуту періоду шнурової кераміки. На дній території і в окрузі неолітично знаходили монети Римської імперії I-III ст. нової ери. Це свідля торгових зв'язків. Вперше назву цих сіл ми зустрічаємо в „Слові о полку Ігоревім”, ... „Ярь Туре Всеволоді Стопна на борони. Гремлето о шелома Мечи харалужьими...”.

Саме мечі харалужки прославили село, і саме ці мечі привертають увагу науковців до сіл Харалуг та Запілля.

Село Харалуг славиться ще тим, що свої дитячі роки провів тут, в родині свого дядька Тупевича, відомий письменник Володимир Галактионович Корolenko.

Наближкий інтерес в географічному, геологічному, побутовому, фольклорному, ремісничому плані викликає село Велика Клецька. Саме в цьому селі є понад двадцять видів глини, що сприяло і сиріє народним промислам. Ще по сьогодні в селі збереглося таке ремесло, як гончарство. І цьому дерев'яному ремеслу може вас навчити Михайло Іванович Коваль. Його вироби з глини є в кожній сільській оселі, а також збагачують експозиції обласного та районного музеїв.

Володимир Галактионович
Корolenko

Кожен край має свій багатий національний шмат виробів народного мистецтва, свій унікальний вінок народної творчості. Українська вишивка, різьба по дереву, плетіння з лози, рогами, соломом, ткацтво, гончарство - це історичні, культурно-господарські надбання наших предків і сьогодні підносять славу, національну гідність жореччини.

-13-

Далеко за межами району відомі імена наших майстрів народних промислів: Яроцький П. (інкрустація соломкою), Овнчук П. (різьба по дереву), Воят В., Денисюк Ю. (шпеління з лози), Гладецький В., Хільчук О., Редька Г., Шумейко А., Борисюк В., Бойко В. (живопис), Бондар С., Жереліна Г., Садовець Г., Чекотило С., Дещак Н. (вишивка) та ін.

Кореччина - край з величезними можливостями для розвитку і поширення зеленого туризму. Адже його унікальні мальовничі краєвиди завжди приваблювали туристів і ділових людей. Тут гармонійно поєднуються багата культура та історична спадщина, мальовнича й неповторна природа, родюча земля та щира гостинність її мешканців.